

## ת"פ 32506/09/21 - מדינת ישראל - תביעות נגד אחמד אבו קיעאן - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע  
ת"פ 32506-09-21 מדינת ישראל נ' אבו קיעאן  
לפני כבוד השופטת שוש שטרית  
המאשימה  
מדינת ישראל - תביעות  
ע"י ב"כ עוה"ד אינארה פרז  
נגד  
הנאשם  
אחמד אבו קיעאן - בעצמו  
ע"י ב"כ עוה"ד לימור רוט

### גזר דין

בהכרעת דין מפורטת שנתנה ביום 22.1.24 לאחר שמיעת הראיות וסיכומי הצדדים - זוכה הנאשם מעבירות של הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447 (א) בחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 בחוק, ואיומים, לפי סעיף 192 בחוק. ועל יסוד הודאתו, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 בחוק העונשין, התשל"ז 1977-.

### רקע והשתלשלות הדברים

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המגולל שלושה אירועים נפרדים, כולם בקשר עם המתלוננת.

**באירוע הראשון** נטען נגד הנאשם, כי ביום 14.09.2021 בעת שהמתלוננת שהתה עם לקוחה בסטודיו לבניית ציפורניים הממוקם במקלט שבבניין בו היא מתגוררת, נכנס הנאשם לסטודיו, פנה אליה ושאל: "**רציתי לראות מה זה פה?**". המתלוננת בקשה ממנו לצאת מהסטודיו וסגרה את דלת הסטודיו. במעמד זה, אחז הנאשם בדלת, ניסה להתנגד ולפתוח את הדלת ונמלט מהמקום רק לאחר ששמע את המתלוננת מתקשרת למשטרה. נטען כי במעשיו הנ"ל הסיג הנאשם גבול לסטודיו בכדי להפחיד, להקיט או לעבור עבירה.

**באירוע השני** נטען, כי ביום 17.09.2021 סמוך לשעה 00:30, הגיעה המתלוננת סמוך לסטודיו והבחינה כי הנאשם עומד בכניסה למקום. במעמד זה תקף אותה הנאשם בכך שאחז בחוזקה בידה, אחז בחוזקה בשד שמאל באמצעות ידו וגרם לה לאדמומיות. המתלוננת החלה לצעוק, הדפה את הנאשם ממנה תוך שבעטה באזור מפשעתו, ולאחר שהתרחק הלכה אחריו לכיוון רכבו, צילמה את הרכב והתקשרה למשטרה. עוד מיוחס לנאשם כי במעמד זה איים על המתלוננת באומרו: "**את עושה טעות את תשלמי על זה עם החיים שלך, יה שרמוטה**", ובתוך כך פתח את הדלת האחורית של הרכב בכוונה להוציא דבר מה, בכוונה להפחידה או להקיטה.

**האירוע השלישי**, הוא האירוע הרלוונטי לגזר הדין הנדון. על פי העובדות בהן הודה הנאשם, במהלך עימות שנערך בין הנאשם למתלוננת ביום 18.09.2021 בתחנת המשטרה בקשר עם האירוע הראשון והשני, ירק הנאשם על המתלוננת.

הנאשם הודה בעובדות המתוארות באירוע השלישי ובעבירה של תקיפה סתם בכך שירק על המתלוננת במהלך העימות שנערך ביניהם במשטרה, ובהקשר זה נוסף כי בהכרעת הדין נדחתה טענתו להגנת זוטי דברים לפי סעיף 34 יז' לחוק העונשין, והוא הורשע בביצוע עבירת תקיפה סתם.

### ראיות וטענות הצדדים

2. המאשימה הגישה כראיות לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם (ת/24); גזר דין שניתן בת"פ 58673-09-19 (ת/25). ב"כ המאשימה, **עו"ד דניאל פרינטי**, עתרה לקביעת מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם כך שינוע בין מאסר קצר ל-8 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נילוות. ב"כ המאשימה טענה כי פגיעת הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלומה וכבודה של המתלוננת הינה משמעותית, נוכח שביצע את המעשה, יריקה על המתלוננת, במהלך עימות שנערך ביניהם בתוך מתקן משטרה ובנוכחות השוטר שערך את העימות. לדידה של המאשימה נסיבות ביצוע העבירה מלמדת כי הנאשם מזלזל בגורמי האכיפה ואינו מורתע מהם. בתימוכין הפנתה לת"פ 36528-06-21 **מדינת ישראל נ' הרוש** (5.1.22)

אשר לעונשו של הנאשם טענה כי בהעדר שיקולי שיקום לסטייה ממתחם העונש לו עתרה יש לגזור עונשו בתוך המתחם. בהקשר זה ציינה בעברו הפלילי של הנאשם הכולל 6 הרשעות קודמות בחלקן נמצא צירופי תיקים רבים בעבירות אלימות, סמים, רכוש ועוד. הרשעתו האחרונה מיום 25.01.2021 בעבירה של התפרעות במקום ציבורי והחזקת סם לצריכה עצמית, בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי בן 3, בר הפעלה, אותו עתרה להפעיל במצטבר לעונש שיוטל עליו בתיק דנן. עמדת המאשימה הינה שאין מקום להאריך את המאסר על התנאי נוכח שבעניינו של הנאשם לא חלים שני התנאים המצטברים שבסעיף 56 לחוק העונשין, והפנתה לרע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (פסקה 20).

המאשימה טענה כי נוכח שהנאשם ביצע את העבירה הנוכחית עת תלוי מעל ראשו מאסר על תנאי, אין לצפות כי יחזור לדרך הישר ועל כן אין לתת לו הזדמנות נוספת, אלא, להשית עליו מאסר בפועל בחלקו האמצעי של מתחם העונש לו עתרה ולהפעיל את המאסר על תנאי העומד נגדו במצטבר לעונש שיוטל עליו.

3. ב"כ ההגנה, **עו"ד לימור רוט**, בטיעוניה על פה ציינה בעובדת זיכויו של הנאשם מ-3 עבירות שלפחות אחת מהן הינה חמורה, ובכך שהרשעתו בעבירה נשוא גזר הדין, תקיפה סתם הינה על יסוד הודאתו כבר בתחנת המשטרה, אז הודה בחקירתו במשטרה והביע צער והתנצל על המעשה, כך עשה גם בתשובתו לכתב האישום.

ב"כ הנאשם טענה כי המתחם לו עתרה המאשימה אינו המתחם ההולם את מעשה העבירה בנסיבות ביצועה בכלל, ועוד יותר בנסיבות הספציפיות עליהן עמד בית המשפט בהכרעת הדין (החל מעמ' 34) ביחס לאירוע השלישי. שם, בין היתר, צוין כי במסגרת העימות היה נתון הנאשם בסערת רגשות גדולה מאוד נוכח ההאשמות החמורות שהופנו נגדו ועליהן שמע בפעם הראשונה מפי המתלוננת במהלך העימות. עוד הפנתה לעדות הנאשם אשר סיפר על התסכול הרב

שאחז בו כאשר הבין לראשונה שהוא מואשם בעבירת תקיפה בעלת אופי מיני אותה לא ביצע, ואשר נוכח אותו תסכול במהלך העימות נהג כפי שנהג כלפי המתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבות ביצועה צריך וינוע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. זאת בשים לב כי מתחמי הענישה בעבירות של תקיפה סתם בנסיבות חמורות יותר יכול להגיע למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

מהאמור ובהינתן הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את המעשה הן חלק מקביעת המתחם על פי 40ט' לחוק העונשין, לרבות העובדה שהנאשם זוכה מהעבירות החמורות שיוחסו לו, יש לקבוע את מתחם העונש בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם עתרה להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו טענה, מאסר על תנאי כשבהקשר ציינה כי הרשעותיו הקודמות של הנאשם הן מהשנים 2016, 2017, כך שמשנת 2019 הנאשם לא חזר לסורו כטענת המאשימה. אשר להרשעתו הנוכחית טענה כי הכרעת הדין המזכה מדברת בעד עצמה גם בכל הנוגע לעבירה זו. בנוסף בהקשר זה, בקשה להביא בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח כחודשיים ימים, לאחריה הוסיף ושהה מעצר בית מלא כ-3 וחצי חודשים ותנאים הוקלו מעת לעת. ביקשה להביא בחשבון כי הנאשם בעל משפחה, נשוי ואב ל-2 ילדים קטנים, כי אינו בקו הבריאות נוכח תאונת דרכים קשה שעבר ביום 06.10.2019 ולאחריה הליך שיקום ממושך והוא כיום מוכר כנכה (הוגש סיכום רפואי).

ציינה באחריות שלקח על מעשיו, הודאתו בעבירה בהזדמנות הראשונה והתנצלותו בפני המתלוננת על המעשה.

אשר למאסר על תנאי העומד נגדו מת"פ 32506-09-21 ביקשה להאריכו בטענה כי המקרה הנדון עומד בשני התנאים המצטברים המנויים בסעיף 56 לחוק, דהיינו שהעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבות ביצועה אינה מצדיקה מאסר בפועל וכי בנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי. הפנתה לעבירות בהן הורשע הנאשם בתיק המאסר המותנה- התנהגות פרועה במקום ציבורי והפרעת שוטר במילוי תפקידו, והדגישה כי שניהם קשורים לאותו אירוע הגם שמדובר בשני תיקים שונים, בעבירות אותן ביצע בשנת 2019 בנסיבות קלות בנוסף טענה כי נוכח הרקע והנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע עבירת התקיפה, לא יהיה זה מדתי להפעיל את המאסר על תנאי.

**הנאשם בדבריו** ציין בקשיים עמם נאלץ להתמודד נוכח האשמות נגדו קודם הכרעת הדין:

"לא ניהלתי משפט רק פה בבית המשפט אלא גם בבית, אשתי עזבה אותי אחרי שהשתחררתי מהכלא היא עזבה את הבית ולקח לי חודשיים לשכנע אותה לחזור הביתה. אבא שלי לא עזר לי כי הוא ראה בחומרה את העבירות שאמרו שעשיתי, אמא שלי עזרה לי והיא שילמה את כל הכסף לעורכת הדין והקנטינות. אף אחד לא עזר לי בתיק הזה חוץ מאמא שלי בגלל שהם כעסו עליי על העבירות. נכון אני אדם שמתעצבן אבל בחיים שלי לא האשימו אותי בדבר כזה, אצלנו הבדואים אם מאשימים מישהו בדבר כזה אז זה יכול להגיע להריגה".

## דין והכרעה

עמוד 3

4. הנאשם במעשיו פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על כבודה שלומה ובטחונה של המתלוננת.

**בחינת נסיבות ביצוע העבירה** מעלה כי מידת פגיעת הנאשם הינה נמוכה - בנונית.

במסגרת ניהול משפטו של הנאשם אשר הודה בביצוע העבירה, בקשה ההגנה, להראות כי נוכח הרקע והנסיבות שהובילו את הנאשם לירוק על המתלוננת במהלך העימות בניהם, ראוי שתעמוד לו הגנת "זוטי דברים" כאמור בסעיף 34ז' בחוק העונשין. בהקשר זה הוסיפה כי מעשה הנאשם היה אקט ספונטני של הבעת שאט נפש מצדו לתלונתיה הכוזבות של המתלוננת והאשמתו ללא צידוק בעבירות חמורות ועד כדי שסיפר כי ראה עצמו במהלך העימות כאילו הוא "צופה בשידור חי ובתדהמה במתלוננת שתופרת לו תיק", בתלונת כזב המייחסת לו הטרדה ומעשה מגונה, העלולה לשנות את חייו לבלי הכר ותמיט עליו ועל משפחתו בושה גדולה.

בהכרעת הדין ציינתי כי יכול שבמקרה אחר ובדומה למקרה אליו הפנתה ב"כ הנאשם, לאור הנסיבות ותוצאתו הפיזית של המעשה, הייתי מוצאת לחסות אותו תחת הסייג "זוטי דברים". אולם לא במקרה הנדון, בהינתן כי המעשה בוצע במהלך הליך חקירתי, בתוך תחנת המשטרה ובנוכחות חוקר משטרתי. בהקשר זה עמדתי על כי האינטרס הציבורי מחייב התייחסות מכבדת ורצינית מצד הגורמים השונים כלפי כל מתלונן/ת ותלונתם, וראשית לכך, לאפשר מסירת עדות באופן חופשי ובטוח בכל הליך חקירתי ללא כל חשש מצד עד או מתלונן כי יושפל ויאונה לו רע. דברים אלה נכונים גם לשלב הזה עת בחינת נסיבות העבירה.

**לצד האמור, הוספתי וציננה כי** הסיבות והנסיבות ברקע מעשה הנאשם לא נעלמו מעיניי בית המשפט וכי יינתן להם המשקל הראוי במסגרת השיקולים לעונשו של הנאשם.

בהקשר זה כבר נאמר כי טיעוני המאשימה למתחם העונש מנותקים מהנסיבות והסיבות שברקע מעשה העבירה הקשור לעבירות חמורות יותר מביצוען זוכה הנאשם בהכרעת הדין.

לא יכול להיות חולק כי מעשה העבירה לא היה מתוכנן, אלא כי ברקע סערת הרגשות שפקדה אותו במהלך העימות עם המתלוננת אשר טענה כי ביצע בה עבירת אלימות בעלת גוון מיני ועבירות נוספות, אשר נחזור להדגיש, מביצוען זוכה הנאשם בהכרעת הדין.

**בחינת הענישה הנוהגת בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות קרובות פחות או יותר למקרה הנדון,** מעלה מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי עד מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות. כך למשל,

ברע"פ 3894/18 **קפלן נ' מדינת ישראל** (13.6.2018), מדובר במבקש שלקח את אמו ז"ל ממיטתה בבית אבות לחדר השירותים כאשר הוא מוריד לה את המכנסים ומושיב אותה באסלה, באותו מועד צילמה המתלוננת, אחות שעבדה במקום את המבקש, בתגובה ירק המבקש לעברה. בית המשפט השלום עונש **מאסר מותנה, פיצוי וקנס**. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי- נדחה.

בע"פ (חיפה) 295-08 **עיד נ' מדינת ישראל** (19.02.2009). מדובר במערער שהורשע בעבירת תקיפה סתם בכך שירק על המתלונן (בן 75) בכניסה לבניין מגורים. נדחה ערעור שהגיש נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע תקיפת סתם ביריקה בפניו של שכנם של הוריו. הערעור נדחה ובית המשפט קמא לקח בחשבון בעת גזירת עונשו של הנאשם את העובדה שהמתלונן לא היה "טלית שכולה תכלת", וגזר על המערער **מאסר על תנאי והתחייבות**.

בת"פ(שלום קריות) 4901-06-20 מדינת ישראל נ' ישראל לנקרי (03.04.22), בית המשפט קבע מתחם עונש ההולם שניע בין **מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל**. מדובר בנאשם שהורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור בכך שהזמין אמבולנס לאחר שלא חש בטוב, במהלך הטיפול שקיבל מהפרמדיק (המתלונן), התבקש הנאשם לחבוש מסכת פנים כראוי אך הוא סירב והחל לצעוק ולקלל ואף תלש את כבלי המוניטור מגופו והניף את מכשיר המוניטור בצורה מאיימת לעבר המתלונן. כאשר המתלונן עצר את האמבולנס וביקש מהנאשם לרדת בתגובה הנאשם ירק לעברו ואף פגע בחולצתו. בית המשפט **האריך את מאסר על התנאי בן 5 חודשים, צו פיקוח ופיצוי**.

בת"פ (שלום כפר סבא) 38635-10-19 **מדינת ישראל נ' דיין** (20.06.21), נקבע מתחם עונש הולם בין **מאסר מותנה קצר לעונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות**. האירוע מתאר אלימות הדדית בין הנאשמת למתלוננת. הנאשמת הורשעה בעבירה של תקיפה סתם לאחר ניהול הליך הוכחות. במהלך נסיעת המתלונן ואשתו ברחוב חד סטרי, בקשה האישה לעצור את הרכב בסמוך לגן הילדים. הנאשמת שהגיעה ברכבה למקום מנעה מאשת המתלונן לחנות במקום וחנתה במקומה. המתלונן בתגובה צעק על הנאשמת אשר ירקה בפניו והוא הכה בידו במראה של רכבה. בהמשך איחלה למות בנותיו בטביעה, והמתלונן בתגובה המתלונן אחז בצווארה, הצמידה אל רכבה תוך הפעלת כוח ולאחר מספר שנית שחרר אותה.

עיינתי ב"ת"פ 36528-06-21 **מדינת ישראל נ' הרוש**, המקרה היחיד אליו הפנתה המאשימה בתימוכין למתחם העונש לו טענה וכבר אומר כי במקרה על נסיבותיו רחוק מלתמוך במתחם העונש לו טענה המאשימה. במקרה של הרוש מדובר בנאשם שהורשע בעבירות תקיפה סתם, איומים וניסיון לתקיפה סתם. המדובר באירוע מתגלגל במהלכו הנאשם נטל מוצרים מקיוסק מבלי שישלם עבורם, בהמשך איים על בעל הקיוסק, דחף אותו ורדף אחריו כשהוא אחוז בידו חפץ חד. בהמשך שב לקיוסק כשהוא אחוז בקרש, נופף בקרש לעבר המתלונן וניסה להכותו באמצעות הקרש ואיים על המתלונן שאחז בידו מקל סיליקון, כי ישרוף את המקום ויקרא לבדואים שיבואו להכותו. אם לא די באמור, הנאשם הלך מהקיוסק ושב אליו מספר פעמים כשפניו מכוסות והוא חבוש בכובע מצחייה ובתוך כך דחף את מקרר הגלידות לעבר המתלונן, סימן לו לצאת מהקיוסק כשהוא נחזה להחזיק בידו דבר מה ואיים עליו באומרו: **"בוא תצא החוצה, אני אדפוק בך כמה"**.

**בסיכום מכלול הדברים האמורים, לרבות נסיבות ביצוע העבירה, מידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים והענישה הנוהגת בנסיבות דומות פחות או יותר, סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך וינוע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.**

#### עונשו של הנאשם

5. הנאשם הנותן את הדין, בן 25, אב לשני ילדים, מוכר כנכה במל"ל, לא עובד משנת 2019 כשברקע פ תאונת דרכים בה היה מעורב ביום 06.10.2019 נפגע קשה ונדרש להליך שיקום ממושך כעולה מסיכום רפואי שהוגש לעיוני.

עמוד 5

עיון ברישומי הפלילי של הנאשם מעלה 6 הרשעות, הראשונה משנת 2014 בבית המשפט לנוער והאחרונה מיום 25.1.2021 בעבירות של הפרעת שוטר במילוי תפקידו והתנהגות פרועה במקום ציבורי בגין נגזר עליו מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו עתרה המאשימה להפעיל המצטבר לעונש שיושת עליו בתיק דנן. חלק מהרשעות הנאשם (מהשנים 2013 - 2016) כוללות מספר תיקים בעבירות רכוש אלימות וסמים. עוד נלמד מרישומי כי מרבית הרשעותיו מעברו הרחוק יחסית. כך למשל, בשנת 2019 הורשע (בנפרד) בהפרעה לעובד ציבור וחזקת סמים לצריכה עצמית, עבירות אותן ביצע בשנת 2017. יוצא איפה, כי למעט העבירות הנ"ל בגין נגזר עליו מאסר על תנאי, לא היה הנאשם מעורב בעבירות אלימות חמורות או בעבירות סמים חמורות כפי שביקשה התביעה להציג בפני בית המשפט. לא רק זאת, עיון בגיליון ההרשעות מלמד על פרק זמן משמעותי בו נמנע הנאשם מהסתבכות בפלילים, עד להרשעתו בתיק דנן.

בחינת עונשו של הנאשם אינה יכולה לדלג על הרקע והנסיבות שהובילו את הנאשם לבצע את העבירה, ולאור תוצאתה המזכה של הכרעת הדין מאותן עבירות בהן הואשם.

הנאשם הודה ונטל אחריות על המעשה כבר במעמד חקירתו במשטרה וחזר ונטל אחריות במעמד תשובתו לכתב האישום, ולא יכול להיות, שבהינתן זיכוי מיתר העבירות נמצא כי שילם מחירים לא קלים.

הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריה מיום 17.9.21 ועד ליום 09.11.21, פרק זמן של כמעט חודשיים, שלאחריהם הוסיף ושהה במעצר בית מלא עד ליום 15.2.22 שאז הוקלו תנאיו וכאשר רק ביום 14.6.23 בוטלו התנאים המגבילים (למעט אי יצירת קשר עם המתלוננת).

מעבר להתמודדות הנאשם עם המעצר וההגבלות על חירותו, היה עליו להוסיף ולהתמודד עם הבושה מול בני משפחתו, בעיקר עם אביו ואשתו, נוכח העבירה בעלת האופי המיני בה הואשם. מכלל הדברים האמורים, סבורני כי עונשו צריך ויקבע בתחתית המתחם אותו קבעתי.

**אשר למאסר על תנאי** - בהתאם להוראת סעיף 55 (א) לחוק העונשין, הכלל לעניין זה הוא הפעלת התנאי האפשרות להאריך את תקופת המאסר מהווה חריג המעוגן בסעיף 56(א) לחוק העונשין, המורה:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, מטעמים שירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי."

בנידון דין, נוכח שברקע סערת הרגשות שפקדה את הנאשם במהלך העימות עם המתלוננת עמדה טענת המתלוננת כלפיו כי ביצע בה עבירת אלימות בעלת גוון מיני ועבירות נוספות, חלקן קיבלו ביטוי בכתב האישום ומהן זוכה בהכרעת הדין - לצד העובדה כי נוכח אשמות אלה היה נתון כחודשיים במעצר מאחורי סורג ובריה ותקופה ממושכת בתנאים מגבילים מחמירים, לרבות המחירים עמם נאלץ להתמודד מול בני משפחתו ובת זוגו - סבורני כי הפעלת המאסר על תנאי תהא תוביל לתוצאה בלתי צודקת.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן שמעשה העבירה בוצע זמן שהנאשם היה נתון בסערת רגשות קשה ובתגובה לדברים שהוטחו כלפיו, ולא כמעשה מתוכנן ובמטרה להשפיל ולפגוע במתלוננת. זאת ועוד, העבירות שגינן הוטל המאסר על תנאי הן בהתפרעות במקום ציבורי והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו שנסיבותיהן בעצימות נמוכה ואשר בוצעו בשנת 2019. אשר על כן, אני מוצאת לנכון להיעתר לבקשת ההגנה ולהאריך את המאסר על תנאי העומד נגד הנאשם.

סוף דבר - אני מורה על חידוש המאסר על תנאי מת"פ 18 58673-09-19 חודשים מהיום, וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, משך שלוש שנים מהיום.

ב. התחייבות בסך ₪ 2,000 להימנע מלעבור עבירת אלימות, משך שנתיים מהיום.

**זכות ערעור הודעה.**

**ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, במעמד הצדדים.**